

[Landbrugsministeren.]

ikke tilfreds med det Svar, jeg havde givet i Gaar angaaende Statsskovvæsenets Træsalg. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtalte Sp. 837:

„Det fremmer ikke Brugen af dansk Træ, at vore Statsskove er gaaet ind i den Ring, som Tømmermestrene har dannet, saaledes at der af al Bygningstømmer fra Statsskovene skal svares en Afgift paa 25 pCt. til denne Ring.“

Jeg udtalte i Gaar, at denne Paastand om, at Statsskovene skal svare en Afgift paa 25 pCt. til denne Ring, var urigtig. Der er ikke betalt en eneste Øre til nogen Ring, idet det paa Forespørgsel til Direktoratet for Statsskovvæsenet er meddelt mig, at det, der sker, er, at man har en Pris for Engros-Salg og en for Detail-Salg, der ligger 20 pCt. over Engrosprisen. Nu hævder det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Aften, at ikke alle, der køber en gros, kan købe til Engrospris, men kun de, der er Medlemmer af Savskæreriernes Organisation. Jeg skal undersøge dette Spørgsmaal, og for saa vidt det ærede Medlems Oplysning er rigtig og Statsskovene har mere Træ at sælge, skal jeg sørge for, at der gives Adgang til, at de, der staar uden for Organisationen, og som virkelig ønsker at købe en gros, faar Lejlighed til at købe til Engrospriser.

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson var heller ikke tilfreds med det Svar, jeg havde givet ham, idet han gentog, at de sønderjyske Akkordudvalg havde en berettiget Forventning om, at de kunde faa flere Penge til Akkordlaan nede i Sønderjylland. Det ærede Medlem vilde føre Bevis for det ved at hævde, at der var udsendt et Cirkulære fra Ministeriet, der gik ud paa, at de Andragender, der var indkommet efter den 26. Juni, vilde ikke kunne imødekomes, fordi der ikke var Midler, og det maatte betyde, at de, der have ansøgt forinden, havde en berettiget Forventning om at faa. Det er ikke rigtigt, at der er udsendt et saadant Cirkulære. Det, der er udsendt, er et Cirkulære, der gaar ud paa, at Ansøgerne kan ikke forvente at faa Akkorden behandlet til Ende efter den gældende Lovs Regler, naar Andragenderne er indkommet efter den 26. Juli, og det hang sammen med, at i det Forslag, der blev fremsat om Gældsrensning for Landbruget, stod der udtrykkeligt, at de Akkordsager, der var indkommet efter Lovforslagets Fremsættelse, skulde behandles efter den nye Lovs Regler. Derfor var vi nødt til at udsende et Cirkulære, der gjorde Udvalgene opmærksom herpaa, men det var ikke et Cirkulære, der sagde,

at det var paa Grund af, at der ikke var flere Midler til Stede efter 26. Juli — for det vidste Udvalgene i Sønderjylland sikkert dengang, de kunde derfor ikke gøre Regning paa flere Penge, undtagen hvis der var nogle tilovers i andre Amter. Om de har undersøgt det Spørgsmaal, ved jeg ikke, men i alt Fald har de ingen Meddelelse faaet herfra om, at der var saadanne Penge at faa, og jeg tvivler noget om, at der er det. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg forstaar ikke, hvorledes han, der her hævder, at hele denne Akkordlovgivning er til stor Skade for Kreditorerne, samtidig kan opfordre til, at der ydes flere Penge, større Bevillinger til et saadant Formaal.

Saa var det ærede Medlem heller ikke tilfreds med min Udtalelse om et Laan til de tørkeramte Landmænd i de sønderjyske Landsdele. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at selv om man betegner det som et Laan, saa vil jeg dog alligevel tro, efter de Skildringer, det ærede Medlem giver af Forholdene i Sønderjylland for sønderjyske Landmænd, at et saadant Laan vil være saa usikkert, at man meget hellere, hvis man endelig skal give dem noget, maa give det som et Tilskud. Jeg tror ikke — det tror det ærede Medlem sikkert heller ikke —, at der er den fjerneste Sandsynlighed for, at saadanne Landmænd nogen Sinde kan betale de Laan tilbage. Naar jeg har været betænkelig ved at give dem disse Penge, er det slet ikke, fordi jeg mener, at de ikke trænger til dem, at de ikke har udmærket Brug for dem, eller at de ikke har overordentlig store Vanskeligheder at klare, naar de er ramt af denne Tørke. Jeg har kun sagt, at Konsekvensen af at yde disse Laan eller Tilskud, hvad man nu vil kalde det, er saa vidtgaende, at jeg tror, at næppe noget Parti her i Rigsdagen, der virkelig vil overveje disse Konsekvenser, tør tage Ansvaret herfor.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der ledet Dag vilde give mig et Kursus i Finanslovens og Statsregnskabets Tal, maatte jo erkende, at han havde bygget paa forkerte Tal. Derfor foretog han et Tilbagetog. At det blev saa ynkeligt, som det blev, skyldes jo, at han i Stedet for at erkende sin Fejl søgte at give det Udseende af, at det nærmest var af Medlidenhed med mig, at han ikke havde taget de Tal, som jeg havde fremdraget. (Afbrydelse): Ja, det var pænt af ham, men jeg har ingen Brug for det ærede Medlems Medlidenhed.

Med Hensyn til selve Hovedspørgs-